

Pohádka o Budulínkovi

Byl jednou jeden chlapec, který se jmenoval Budulínek. Bydlel s babičkou a dědečkem v chaloupce na úplném kraji lesíka. Jednoho dne museli babička s dědečkem odejít na trh. Byla to cesta velmi náročná, takže nechali Budulínka doma.

„Bud’ hodný, Budulínku,“ řekla babička. „Hraj si hezky a nikomu neotvírej! Až budeš mít hlad, uvařila jsem ti tvůj nejoblíbenější hrášek. Máš ho v troubě.“

„Nebojte se, babi a dědo,“ slíbil Budulínek.

Budulínek si chvíli hrál s vojáčky a autíčky, ale potom dostal veliký hlad. Sedl si ke stolu a začal jíst hrášek.

V tom někdo zaklepal na dveře.

„Kdo je tam?“ zeptal se Budulínek.

„To jsem já, liška,“ ozvalo se. „Budulínku, dej mi hrášku, a povozím tě na ocásku.“

Budulínek chvíli váhal, ale hrášku měl dost a přece jen se moc chtěl povozit. Jakmile však otevřel dveře, liška ho popadla a utíkala s ním do lesa!

V liščí noře na něj čekala tři malá liščata. „Tohle je Budulínek, děti. Bude vám hrát a zpívat!“ řekla liška a nechala ho s liščaty.

Budulínek byl smutný, ale liščata na něj naléhala: „Budulínku, zazpívej nám! Budulínku, hraj si s námi!“

Když se babička a dědeček vrátili domů, zjistili, že Budulínek zmizel! Všude po chaloupce ale byly liščí stopy.

„Liška nám ukradla Budulínka!“ řekl dědeček. „Babičko, vezmeme housličky a bubínek a jdeme si pro něj!“

Když přišli před liščí noru, vyndali nástroje. Začali hrát a zpívat tak nahlas, že to bylo slyšet až na druhý konec lesa.

„Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam tři lištičky a náš Budulínek.“

Jak to stará liška uslyšela, řekla staršímu liščeti: „Jdi a řekni jim, ať nehrají, že mě bolí hlava!“

Starší lišče vystrčilo hlavičku, ale dědeček ji chňapl a šup s ní do pytle! A zase hráli:

„Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam dvě lištičky a náš Budulínek.“

Stará liška poslala mladší lišče: „Jdi a řekni jim, ať nehrají, že mě bolí hlava!“

Druhé lišče vystrčilo hlavičku, ale dědeček ji chňapl a šup s ní do pytle! A zase hráli:

**„Máme doma housličky a pěkný bubínek,
je tam jedna lištička a náš Budulínek.“**

**Máma liška se rozzlobila: „Mám to ale neposedné děti!
Všechny tam zůstaly a poslouchají ten kravál. Půjdu raději
sama.“**

**Jak vystrčila hlavu z díry, dědeček ji chňapl, strčil ji do
pytle a pytel zavázal. Potom vytáhl i šťastného Budulínka.**

Budulínek ihned slíbil, že už nikdy nikomu neotevře.

**A lišky? Ty zůstaly tři noci zavřené v pytli. Poté je dědeček
pustil a lišky pelášily pryč!**